

KOROŠKI SLOVENE

Naroča se pod naslovom:

„Koroški Slovenec“,

Lidová knihtiskárna,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:

Anton Machát, Wien V.,
Margaretenplatz 7.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako

Stane celoletno:

polletno:

četrtno:

Za Jugoslavijo

celoletno:

polletno:

četrtno: 4

Leto I.

Dunaj, 27. aprila 1921.

Št. 6.

P. T. naročnikom!

Današnji številki so priložene položnice, katerih se naj blagovolijo dotični p. t. naročniki, ki še niso plačali naročnine, poslužiti. Naročniki iz Jugoslavije naj s pošiljanjem naročnine še počakajo, da se uvede poseben konto pri jugoslovanskem čekovnem uradu.

Nova doba človeštva.

Človek ne more živeti sam za se, ampak je družabno bitje, kakor je že pred več kakor 2 tisoč leti rekel neki grški modrijan. Le v družbi in po družbi se more prav razviti. Prva taka naravna družba je rodbina: oče, mati in otroci. Rodbina pa se je kmalu razširila v družino, privzela si je posle, ker sama ni mogla več vsega gospodarstva oskrbeti. Rodbine in družine pa so bile prisiljene se tudi med seboj združiti, ker je bilo treba delo razdeliti, ker je bil potreben tudi medsebojni red in se je bilo treba braniti, bodisi elementarnih sil, bodisi nasilnih ljudi. Tako se nastane občine, celi rodovi, narodi, države. Torej je človeška narava, želja po redu, miru, obrambi ustvarila države. Potem pa je tudi poklic ali smoter države ta, da ustvari in zagotovi take pogoje, da morejo vsi državljani svobodno doseči resnično srečo, vsak s svojim delom. Prospeh skupne blaginje in nje obramba je torej smoter države.

To je torej jasno. Ni pa tako jasno, kako, s katerimi sredstvi naj se to doseže. Zato so pa tudi države jako različne, ker so različni narodi. In tudi pri enem in istem narodu se lahko zunanja oblika države menjava, ker narod ni vedno enak, ampak se razvija, da ali napreduje ali pa tudi nazaduje. Zato so tudi v različnih dobah človeštva zunanje oblike držav različne, primerne značaju in razvoju narodov.

Zunanja oblika države je odvisna od tega, kdo da je nositelj oblasti, kdo da ima oblast v rokah. Najstarejša oblika — zgodovina nam to vsetkoz potrdi, da je nositelj vse oblasti poedin človek, samovladnik ali monarh, ki je vsled svojih zmožnosti, vpliva ali bogastva druge nadkrijeval, da se je ali sam polastil oblasti ali da mu je bila od ljudstva prostovoljno izročena: monarhija. Če je tudi ta oblika najstarejša, vendar ne smemo misliti, da je samo za neolikane narode. Lahko imajo tudi najbolj napredni narodi monarhijo, kakor n. pr. Angleži. Seveda v tem slučaju monarh — kralj ni več samovladnik, ampak deli z ljudstvom oblast, ali pravzaprav kralj je samo izvrševalec ljudske volje; njegov delokrog je ta, da po svojih organih, po svojih uradnikih uveljavi zakone, postave, ktere so ljudski zastopniki, poslanci v parlamentih sklenili. Na zunan pa je predstavitelj, reprezentant ljudstva, ktero ima vso oblast v sebi, oziroma v svojih izvoljenih zastopnikih. Značilno je n. p., da se med vojsko in tudi še sedaj na Angleškem vedno govorilo o Lord Asquithu, o Lloyd Georgu, a nikoli o — kralju, o katerem pri nas mnogo ljudi nič ne veda. Ta oblika države je takozvana konstitucijska, ali ustavna monarhija in ne smemo reči, da bi bila ravno najslabša, kajti na Angleškem se je že stoletja obnesla in nihče ne misli tam resno na kako izpremembo.

Druga oblika monarhije, ki se je v zgodovini najprej pojavila, absolutna monarhija, kjer je vsa oblast pri monarhu, kralju ali cesarju, tako da ljudstvo nima skoro nobenih pravic soodločevati, spada dandanes že v preteklost. Seveda ni izključeno, da se včasih tudi pri najbolj naprednih narodih za nekaj časa pojavi, posebno v dobi velikih prevratov, omenjam Napoleona I. in III. pri Francozih v 19. stoletju. Po našem skromnem mnenju bi bil tak Napoleon tudi dandanes edina rešitev

za — nesrečno Rusijo. Dolgo se seveda ta oblika nikjer ne bo držala.

Kajti dandanes je moderna oblika države — republika, ki jo hočejo skoro povsod upeljati, če tudi ni ravno za vsak narod najboljša. Za marsikteri narod je celo nesreča. V republiki ni poedin človek nositelj vrhovne oblasti ampak ljudstvo, oziroma močnejše stranke ljudstva. Ljudstvo podeli vrhovno oblast enemu izmed svoje srede, ki se imenuje predsednik, prezident (v avstrijski republiki „zvezni prezident“ dr. Hainisch). Ta prezident se izvoli za gotovo dobo let, navadno 3 leta in ostane ljudstvu odgovoren za svoje delovanje, do čim se kralja ne more na odgovor poklicati. Edino to in še dejstvo, da se v monarhiji podeljuje prvo mesto v državi v eni družini, dinastiji, razlikuje pravzaprav moderno monarhijo, kakor je na Angleškem, od republike. Bistveno res ni razlike, kajti tukaj kakor tam je dejansko vsa oblast pri ljudstvu, pri ljudskih zastopnikih v parlamentih. Saj je Anglež, ako ravno v monarhiji, prav gotovo tako svoboden kakor Švicar ali Amerikanec, četudi so to najmodernejše republike na zemlji in ima pri odločevanju usode svojega naroda in svoje lastne usode ravno toliko pravic kakor ta dva, gotovo pa več kakor recimo v svobodnemisi portugalski, ali pa celo v boljševiški ruski republiki.

Glavna reč namreč pri državi ni ravno ta slučajna zunanja oblika, glavna reč je duh, ki jo preveva, in tu stojimo pri kardinalni, najvažnejši točki, s katero se začne in na kateri sloni nova doba človeštva in to je duh moderne demokracije.

O „demokraciji“ se dandanes veliko govori in piše, kmalu bo že šolarjem ta beseda znana. Kaj pa si ljudje pod to besedo predstavljajo? Veliko ljudi misli, da je demokracija to, če kdo sme delati, kar hoče. Kaj je torej demokracija? Če se govori o nji, se često rabijo iz-

L. N. Tolstoj:

Detinstvo.

Iz ruščine prevel Ing. F.

Podajam v naslednjem prevod del Tolstojevga „Detinstva“, v katerega, je položil veliki ruski pisatelj vso sladkost materinske ljubezni, da bi spomin nanjo tolažeče božal trpeča srca, jih osvežil in okreplil za nadaljnjo upanje. (Op. prevajalca.)

Oj srečna, presrečna, nepovratna doba detinstva! Kako bi je človek ne ljubil, kako bi ne božal njenih spominov. Ti spomini hranijo moji duši svežost, jo dvigajo in so vir še slajših, še krasnejših njenih občutkov.

Najedavši se do sita, sedi za čajno mizo v svojem visokem stolcu; pozno je in že davno si popil svojo čašo mleka s sladkorjem. Zaspan, mežikaš z očmi, a z mesta se ne ganeš, sedi in poslušaj. In kako bi ne poslušal?! Mamica govori z nekom in njen glas je tako sladak, tako prikupljiv in toliko lepega pravijo ti zvoki mojemu srcu! Z očmi meglenimi od dremanja gledam neprestano njen obraz in vedno manjša in manjša je njena postava, dokler ni večja od gumba, a vendar vidim vse tako jasno: vidim, kako se ozira name s sladkim nasmehom in ko zamežim še bolj, ni mamica večja od zenice v očesu. Zganem se samo malo, čarobni prizov izgine in zaman so vsi poskusi,

pričarati ga nazaj s ponovnim mežikanjem oči. Vstanem in pobiravši se z nogami se trudno splazim na stol.

Ti boš spet zaspal Nikolenska! pravi mamica, boljše bo, če pojdeš na vrh.

Jaz še nočem iti spat mamica, ji odgovoriš in nepojmljiva sladka zona te spreleti; zdravi otroški spanec preмага trepalnice in čez minuto se spozabiš, zadremlješ in spiš tako dolgo, da te ne zbude. Še v polsanjah čutiš dotisk nežne roke in jo spoznaš! Neprostovoljno jo uloviš in priviješ k sebi do ust.

Vsi so že odšli, samo svečka gori v izbi, Mamica, ki je rekla, da me bo zbudila sama, prisede k stolu, na katerem spim in njena roka gre s čudežno nežnostjo preko mojih las, nad ušesem pa zveni znani mili glas:

Vstani moja dušica, čas je, iti spat!

Vsa moja ravnodušnost in zaspanost ji ne ubranita, da ne bi izlila name vse svoje nežnosti in ljubezni. Ne ganem se, samo še prepkaje privijam njeno roko k sebi.

Vstani že vendar moj angelj!

Z drugo roko me prime okrog vratu in bistro igrajo njeni prsti in me šegetajo. V sobi je tiho in polutemno; mamica sedi sama z menoj, me boža in jaz slišim njen dih in glas. Tedaj skočim, gnam od prekipevajočega čustva in obvijem njen vrat s svojima ročicama in stisnivši glavo k njenim prsim zakličem:

Oh mila, mila moja mamica, kako te ljubim!

Ona pa se nasmehlja s svojim očarujočim nasmehom, obijame burno mojo trudno glavičico in me poljubljajoč v lica posadi na kolena, rekoč:

Torej, tako zelo me ljubiš? Pomolči minuto in reče: Glej, Nikolenska vsikdar me ljubi in me ne pozabi! In kadar ne bo več tvoje mamice, ali je ne boš pozabil... ali je ne boš Nikolenska?! in še nežnejši so njeni poljubi.

Dovolj! Ne govori tako, golobica moja, dušica moja, vzkliknem jaz, poljubljam nje kolena in iz oči mi lije potok solz, solze vznichenja in ljubezni.

Konečno grem na vrh, postojim v svojem ohlapnem krilcu pred sveto podobo in sladkost uživam pri molitvi: Obvaruj Bog očeta in mater! Ponovim molitvico še enkrat, ono molitev, ki so jo šepetali ustni prvič za ljubljeno mamico in v kateri ste se ljubezni do nje in do Boga, dasi tako oddaljeni med seboj, zivali v eno samo čustvo.

Po molitvi se zavijem v odejo in v duši mi je lahko, svetlo in čisto. V duhu moliš nadalje, da bi dal Bog srečo vsem, da bi vsi ljudje bili zadovoljni, da bi jutri za pohajkovanje bilo lepo vreme, potem se obrneš na drugo stran in zaspis tiho, pokojno, z licami še mokrimi od solz.

stvo", „ljudska volja“, „večina“. Bedstvo“ zopet lahko pomeni ali vse, v kolikor so deležni socialne oblašč v ustavni monarhiji z vladarjem, i demokraciji (republik) same zase; ali lahko pomeni delavske stanove (ale obrtnike, delavce) nasproti biro-radništvu) in tudi nasproti „buržu-zatemu meščanstvu).

litično-socialnem zmislu torej pome-demokracija težnje, da se družba detizira“, toje, da se odpravijo politi-legiji stanov in se nekako zabrišejo razlike; potem da dobe vsi državlja-avice do vseh poklicev in služb; na-se demokratizira tudi vlada in upra-a, to je, da se omeji moč birokracije (uredni-tva) in se da deželam občinam več avtono-mije. —

Demokracija v tem pomenu je otrok dana-šnje dobe mi zato smemo reči, da se začinja nova doba človeštva. Sama na sebi je sicer „demokracija“ stara, a če je tudi že kje obstajala ni bila prava, ker je merila politične pravice na razne načine. Stare grške države, n. p. Athen, so bile mnogokrat demokratične, toda političnih pravic niso dajale vsem; celi stano-vi so bili brez politične svobode, obsojeni v robstvo in hlapčevstvo. V modernih državah ni več razlike med svobodnimi državljani in sužnji, vendar tu mera pravic in svobode ni še povsod za vse enaka. Razni volilni redi da-jejo politične pravice enemu, a jih odrekajo drugim; duh demokracije stremi po tem, to ko-likor mogoče izenačiti.

Čimbolj se namreč kultura in izobrazba ši-rita v ljudstvu, tem bolj je ljudstvo željno in vredno svobode in enakosti. Seveda se pa mo-ra beseda enakost vzeti pametno. V človeški družbi mora biti toliko razlike, kolikor družba sama zahteva. Najprej ne more biti družba brez stanov. Kajti delo ni vse enako, ampak je različno. Če pa je tudi potrebna razlika sta-nov, ni pa potrebno, da bi se nekatere stanove smatralo za več, druge za manj vredne. Zato prava demokracija čisto upravičeno zahteva, da se mora vsako pošteno delo častiti, brez o-zira na to ali je delo „višje“, ali „nižje“ vrste. Več vreden naj bi bil le tisti, ki se bolj žrtvuje za skupnost.

Poleg razlike stanov je v družbi razlika med gospodarji in posli, med podjetniki in de-lavci in naposled med tistimi, ki družbo vlada-jo in med ljudstvom. Tudi tu popolna enakost ni mogoča. Če bi hoteli to vse popolnoma od-praviti, to razliko popolnoma zabrisati, bi bilo treba, vso privatna gospodarstvo, vso lastniš-ko pravico in vsako oblast odpraviti. Da to ne gre, nam je svarilen vzgled boljševiška Rusija.

Ne, ampak duh pravične demokracije ob-sega troje: prvič, naravno enakost; po naravi so res vsi enaki, kot človek je vsak toliko vreden kakor drugi; drugič politično enakost: pred zakonom so vsi enaki, ne sme biti za Nem-ca večja mera kakor za Slovence; tretje, soci-jalno enakost: vsi imajo enake pravice razvi-tati svoje sile in tudi enake pravice, zahtevati od družbe, kar jim gre.

To je duh moderne in pravične demokra-cije, to je tudi podlaga, na kateri stoji naša slo-venska stranka na Koroškem, to je tudi duh, ki bo preveval naš list. Zato pa tudi v resnici lahko vsakega koroškega Slovenca vabimo v našo skupno slovensko stranko: inteligente, kar jih je še, ravno tako kakor delavce, kmete, posle, obrtnike, moške in ženstvo. In ravno naša slovenska stranka je poklicana, ta duh prave demokracije širiti, saj ga naši nasprot-niki napram nam dosedaj še ne poznajo. Zato vsi naši somišljeniki, združite se v organiza-ciji naše skupne slovenske stranke in delujmo, posebno v občinskih zastopih, složno z vsemi stanovni v duhu pravične moderne demokraci-je. Pokažimo, da razumemo novo dobo, člo-veštva.

Rojakinjam.

Usodni izid plebiscita nas je potrl, toda sretni nas ne sme, to je ono, kar vam kličem v tem trenutku. Slovenski del koroške je vtele-šen državi, ki je nismo hoteli in si je nismo želeli; usoda je zahtevala, da je morala roka, vsa drhteča, da ovenča hišo in nasuje cvetja

bližajoči se svobodi, omahnuti, in da je srce zaplakalo tja v noč. Ne iz sovraštva do Nem-cev, iz ljubezni do Slovencev je izviralo hre-penjeje po skupni jugoslovanski domovini, iz spoštovanja do vsega onega, kar so spoštovali naši predniki skozi tisoč let. Naše težnje so bile pravne, kakor je bil naraven naš klic vstajenju; naše delovanje je bilo pošteno in ni je moči na svetu, ki bi ji bilo dovoljeno kazno-vati nas radi tega, ker smo glasovali slovensko. Žal imajo Nemci in odpadniki o tem drugačne pojme in vesti, ki se širijo od ust do ust in preko hribov iz dola v dol, so čimdalje vzne-mirljivejše in žalostne. Mi okušamo ono groz-no maščevanje, ki so ga v svojem užaljenem ponosu prisegli Nemci celemu svetu in kamor se zatečemo, nihče se ne odzove, ki bi nas ščitil proti surovi sili in nezashšani pristranosti nemških sodeželanov. Edina biljka, ki se je moremo in moramo oprijeti, da začnejo celiti zevajoče rane, in da pozabimo najgrše razo-čaranje; ki ga je tekaj doživel za svojimi ide-ali stremeči narod, so bližajoče se državno-zborske volitve, ki nam obetajo, ako storimo svojo dolžnost, najlepših uspehov. Na mero-dajna mesta je treba naših ljudi in treba nam je poslancev, potom katerih bo — kakor vse kaže — še le mogoče priti do pravic, zagoto-vljenih manjšinam v senžermenski pogodbi. Volitve so za nas večje važnosti kakor kedaj poprej, kajti zdaj nam gre, naj povem na-ravnost, za življenje; če nimamo mož in žena, ki bodo zastopali nas in naše interese, smo prodani na milost in nemilost ljudem, katerih edini cilj je, da slovenski živelj na Koroškem čimpreje iztrebijo in ki niti ne smatrajo več za potrebno, da bi o tem svojem nameravaneu zločinu molčali.

Žene in deketa, rotim vas, da me razume-te. Kakor goboka je vaša duša, tako oster naj bo vaš pogled v bodočnost. Vse na volišče! Po-daniki smo Nemške Avstrije, naj bo, in zave-damo se dolžnosti napram republik, ker smo poštene. Toda to je, kar si naj Nemci zapomnijo, da smo mi Slovenci in da hočem o Slovenci ostati dokler Obir stoji in se Košuta ne razprši v prah in pesek. Tudi mi imamo svoj ponos.

Nov volilni red za narodno skupščino (državni zbor).

Nadaljevanje.

§ 17.

Ko poteče rok, v katerem je treba vložiti ugovor in priziv, uredi krajevna volilna oblast zapisnik volilcev, ga sklene in ga predloži v prepisu okrožni volilni oblasti. Če zasledi o-krožna volilna oblast v predloženih prepisih volilnega imenika očitne nepravilnosti, mora tekom treh dni uradno poskrbeti, da se začno popravljati in da se v osmih dneh dokončajo.

Volitve se udeležijo samo volilni upravi-čenci, katerih imena se nahajajo v pravilno sestavljenem in sklenjenem volilnem imeniku.

Volilni upravičenci gotovega volilnega okraja volijo pri isti krajevni volilni oblasti, katere člani so.

IV. Volilne kandidatne liste.

§ 18.

Volilne skupine, ki pri volitvi enotno na-stopajo (stranke), morajo najkasneje tekom treh tednov pred volilnim dnem predložiti vol-ilne predloge (kandidatne liste) okrajni vo-lilni oblasti.

Volilni predlog mora biti najmanj od sto volivcev volilnega okrožja podpisan. Imeti mora:

1. Razlikujoči strankin znak;
2. Volilni imenik stranke; to je seznam največ še enkrat toliko kandidatov, kot je v volilnem okrožju treba voliti poslancev v pred-loženi z arabskimi številkami zaznamovani vrsti;
3. Ime postavnega, pooblaščenega zastop-nika stranke.

§ 19.

Kandidatne liste se uvrste v isti vrsti, v kateri so bile vložene.

Če nosi več kandidatnih list isto ali samo težko se razlikujoče strankarsko ime, naj vodja okrožnega volišča povabi zastopnike dotičnih

kandidatnih list na skupni pogovor in skuša doseči sporazum o imenu posameznih strank. Če se sporazum ne doseže, more okrožna volil-na oblast po svoji previdnosti z eno, z več, ali tudi z vsemi takimi volilnim listami tako ravnati, kakor da bi bile vložene brez izrecne-ga strankarskega imena (§ 20).

§ 20.

Kandidatne liste brez izrecnega strankar-skega imena se imenujejo po kandidatu, ki je vpisan na prvem mestu.

Če volilna lista ne imenuje nobenega u-pravičenega, pooblaščenega zastopnika, velja oni, ki je na prvem mestu vpisan, kot zastop-nik stranke.

§ 21.

Vsaka stranka naj v volilnem predlogu ali na posebni prilogi vloži na okrajno volilno oblast svoje predloge glede onih, ki bi sodelo-vali pri okrajni volilni oblasti.

Dalje mora vsaka stranka v posebni vlogi na okrajno volilno oblast predlagati tiste, ki bi se naj imenovali za prisednike krajevne o-blasti, kakor tudi imenovati tiste osebe, ki bodo pri volitvi na volišču kot prič (zaupniki) na razpolago.

Na vsako volišče more vsaka stranka po-slati dva zaupnika, ki dobita od okrajne vo-lilne oblasti vstopnico.

§ 22.

Volilna oblast preišče, če se morejo kan-didati, ki so predlagani na strankarski listi, voliti (§ 12).

§ 23.

Če se kandidat odpove, umrje, če izgubi pravico, da more biti izvoljen, ali če se črta po § 22, lahko stranka svojo kandidatno listo dopolni stem, da imenuje novega kandidata. Dopolnilne liste pa je treba najpozneje sedmi dan pred volitvami vložiti pri okrajni volilni oblasti.

§ 24.

Dve ali tudi več kandidatnih list, ki so bile vložene pri okrožnem volišču se lahko med seboj združijo.

Če so se združile, morajo pooblaščeni za-stopniki strank najkasneje štirinajsti dan pred volitvami oddati izjavo o združitvi okrožni vo-lilni oblasti, in se mora to takoj razglasiti.

§ 25.

Sedmi dan pred volitvami sklene okrajna volilna oblast strankarske liste in jih razglasi v isti vrsti, kot so bile vložene. Razglasitev se izvrši na način, kakor je v navadi v istem kra-ju. Vsebina strankarske liste obenem z more-bitno izjavo o združitvi (§ 24) mora biti iz raz-glasa popolnoma razvidna.

V. Način glasovanja.

§ 26.

Volitve razpiše državni svet s tem, da jih razglasi v državnem uradnem listu. Volilni dan državni svet posebej določi. Volitev se vrši v nedeljo.

Razpisujejo se volitve na način, kakor je v istem kraju običajno.

Okrajna volilna oblast določi v sporazumu s krajevnimi volilnimi oblastmi za vsak volil-ni kraj ali okraj volilni prostor in čas.

V posloplju, kjer se volitev vrši in v okra-ju, katerega določi okrajna volilna oblast ter razglasi kot je v istem kraju običajno, je na volilni dan prepovedano vsako agitiranje, ka-kor tudi nositi orožje.

Točiti opojne pijače na dan volitve, kakor na dan pred volitvijo, je prepovedano.

§ 27.

Na volilnem prostoru naj bo uradna miza za volilno komisijo, v neposredni bližini miza za volilne prič, nato volilna celica. V volilni celici stoji miza s pisalnimi potrebščinami. Za ureditev volilnega protsora morajo skrbeti občine.

§ 28.

Volivec stopi pred volilno komisijo, ime-nuje svoje ime, pove svoje stanovanje, predlo-ži kako uradno potrdilo, iz katerega dokaže resničnost svoje izjave in dobi nato neprozor-no volilno kuverto, in če zahteva tudi glasov-nice.

Volivec gre nato v volilno celico, položi izpolnjeni volilni listek (glasovnico) v kuverto, izstopi iz celice ter izroči zalepljeno kuverto predsedniku volilne komisije, kateri jo položi, ne da bi je odprl, v volilno žaro.

Ime volivca se v volilnem zapisniku prečrta in se zaznamuje v poubnem zapisniku z zaporedno številko. Nato zapusti volivec volilni prostor.

Slepi in bolni lahko pridejo v spreminstvu koga drugega in ta v njih imenu voli.

Če volivec v občini, ki ima manj kakor 2000 prebivalcev, nima nikakega zgoraj omenjenega potrdila, se mora vendar pustiti k volitvi, če ga več kot polovica članov volilne komisije pozna. To okolnost je treba v zapisniku o tem, kako so se volitve vršile, izrečno za- beležiti.

(Konec sledi).

Ⓐ TEDENSKI PREGLED Ⓐ

Avstrija.

Kazenski zakon proti povrnitvu Habsburžanov odklonjen. Zadnji poset bivšega cesarja Karla na Ogerskem je duhove tudi v Avstriji močno razburil. Da bi se vsak obisk članov bivše cesarske hiše na avstrijskih tleh onemogočil, so stavili socialdemokrati in vsenemci zakonski predlog, da se kaznuje vrnitev vseh onih, ki so iz Avstrije izgnani, torej tudi Habsburžanov, z zaporom od 1. do 5 let. V ustavnem odseku je bil sicer predlog sprejet, ko je prišlo pa v zbornici do razprave, je bil z 85 glasovi proti 84 odklonjen.

Plebiscit na Tirolskem. Vkljub želji dunajske vlade, da bi se plebiscit na Tirolskem preložil na poznejši čas, ker bi stvar sedaj imela za Avstrije lahko slabe posledice, se je vršilo glasovanje za priklonitev k Nemčiji v nedelji, 24. t. m. Živahno agitacijo, ki se je razvila po celi deželi, je podpiralo predvsem časopisje, ki se nahaja v rokah pruskih industrijcev; kajti njim je največležeče na tem, da dobi Nemčija neposredno mejo z Italijo, kamor bi lažje spravljala svoje industrijske izdelke. Vseh oddanih glasov je bilo približno 132.000 (pri zadnji državno zbornici volitvi 148.068). Za priklonitev je glasovalo okoli 130.000, proti 1600; ostali listki so bili prazni.

Deželnozborna volitve na Nižjeavstrijskem. Zadnje nedeljo so se vršile na Nižjeavstrijskem (izvzemši mesto Dunaj) volitve za deželni zbor, ki šteje 60 poslancev. Krščansko socialna stranka si je priborila 32, socialni-demokrati 22, velikonemci 6 mest. (V prejšnjem zboru z 52 poslanci je bilo 26 kršč. s., 20 soc. d. in 6 vsen.)

Poljska

zahteva od Nemčije 42 milijard mark v zlatu za škodo, ki jo je Nemčija napravila v vojski v onih pokrajinah, ki pripadajo sedaj Poljski.

Rusija.

Iz več krajev Rusije, posebni iz Sibirije prihajajo poročila, da so se kmetje naveličali sedanje vlade in se vzdigujejo zopet proti boljševizmu.

Italija.

Isti dan, ko so se Nemci na severnem Tirolskem veselili izida pri glasovanju, so njih južni bratje v Bocnu priredili slovesen sprevod narodnih noš po mestu. Ko se je sprevod pomikal sredi mesta, pridrejo fašisti, ki so se pripeljali iz Verone, iz neke hiše in napadejo nemški sprevod z bombami in streljajo iz revolverjev. Ranjenih je bilo 43 oseb, od teh so trije umrli. Italijanska vlada je odredila strogo preiskava proti napadalcem.

Čehoslovaška.

Razlastitev veleposestev v Čehoslovaški. Čehoslovaška vlada je sklenila razlastiti veleposestva in jih razdeliti med male posestnike. 44 veleposestnikov je bilo o tem že obveščenih. Odvzelo se jim bo skupno 250.000 ha zemlje, od teh je približno $\frac{1}{4}$ gozda. Od-

škodnino je vlada določila po cenah, ki so bile veljavne leta 1914.

V Avstriji se v zadevi agrarne reforme še ni dosti zgodilo. Postava o zopetnem naseljevanju (Wiederbesiedlungsgesetz) je smatrati samo za ponesrečen začetek, ki v tej obliki kmetu ne bo koristila, veleposestniku pa nudi zadostno prilike, da se njeni izvršitvi iz ogne in mu tedaj ne more škodovati.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Tinje: Iz Tinj se nam poroča: Najemnik na humberskem gradu v Tinjah, Slovenec Anton Krewalder silno trpi pod nemškim nasilstvom. Trikrat so ga Nemci že napadli in hudo pretepli. Prvič so ga od Heimtsdiensta najeti zločinci napadli na Ruštatu pri Velikoveu ter mu ukradli ves denar. Potem so ga v bližini Raka v občini Važenberk napadli in pretepli. Pred gotovo smrtjo ga je rešil Hinkov sin Fran Vernus, ki je prišel slučajno mimo. Pri tej priliki so tudi poškodovali Krewalderjevega konja in ranili hčerko, ki se je vozila z očetom. Tretjič pa je bil napaden v Tinjah in na glavi ozko ranjen. Še sedaj čuti posledice pretepa. — Od druge strani se nam poroča iz Tinj: Življenje za Slovence v Tinjah postaja od dne do dne bolj nezno. Ne samo da trpijo vsled psovovanja od strani Nemcev, tudi pretepi Slovencev so na dnevnem redu. Tako je n. pr. krojačeva žena Černutova iz Tinj v prodajalni Paušt napadla Jožefa N., stanujočo v kaplaniji v Tinjah, jo vrgla na tla, jo suvala z nogami in vlekla za lase. Jožefa N. je morala pobegniti. Pri Hafnerju so pobili vse šipe. Ker je vzel posestnik Janez Sušec, p. d. Ukež v Brankovci otroke Pavla Miglarja, kateremu so Heimatsdienstlerji že požgali dve posestvi, k sebi, mu zločinci grozijo, da bodo tudi njegovo hišo zapalili. Že poprej vedno nanzanjajo posameznim, kjer potem res gori.

Št. Vid v Podjuni. Dijak Josip Boštjančič bi se imel vrniti dne 29. marca t. l. po poteku velikonočnih počitnic nazaj v Kranj. Slučajno izve, da se nahaja njegov potni list, ki ga je oddal prej državni policiji v Celoveu v potrdilo, pri Deutschmanu v Kamenu. Takoj pošlje po njega deklo, kateri pa ni bil izročen, ker ga je moral poslati Jožef Deutschmann še prej nazaj v Celovec. Zamudil je tako teden pouka. Prosimo oblasti za pojasnilo!

Škocjan. „Koroška Domovina“ odgovarja v svoji 17 številki na nek dopis v 70 številki „Jugoslavije“ takole: O kakem nasilnem pomenčevanju ne more biti govora, ker po naših postavah odločuje ljudstvo samo o učnem jeziku. Ravno v tem oziru se ravna naše merodajne oblasti zelo natančno i. t. d. — Ljudstvo je odločevalo v Selah, Bilčovsu, Ločah, Št. Jakobu v Rožu, i. t. d. ter zahtevalo slovenski pouk v šoli. Merodajne oblasti se ravna tako natančno po zahtevi ljudstva, da v omenjenih šolah še sedaj niso uvedle slovenskega jezika. V Št. Rupertu pri Velikoveu se je izjavilo toliko starišev za otvoritev slovenske šole, da bi se morali napraviti 4 razredi ali merodajne oblasti se zato malo brigajo.

Žitaravas. Pri občinskih volitvah dobila je pri nas Slovenska stranka 193 glasov (5 mandatov), Socijalni demokrati 273 glasov (7 mandatov) in doslej najmočnejši in najmočnejši, nemško liberalni koroški Bauernbund 183 glasov (4 mandate). Naša občina bila je vedno v nemškonacionalnih rokah in je sedajna volitev (katere se je udeležilo 83% volilcev) pokazala kako minljivo je vse na svetu, kar je klubovalo prej vsem viharjem, razpadlo je sedaj samo ob sebi, veren slovenski kmet pa je obdržal kar je imel.

Žitaravas. Pri nas živi v svoji mali hišici z svojo ženo šestdesetletni mož Kancjan Zec (Setz). Imenovani je bil vse svoje življenje priden delavec in skrben gospodar, si je kupil malo zemljišča in postavil hišico pa mu je ostalo še nekaj stotakov. Bil je 27 let državni cestar in kot tak je pričakoval tudi primerno pokojnino ker je bilo vso njegovo življenje nomažeževano; upal je biti za starost oskrbljen. Prišla pa je vojska in zgrubili so njegovi prihranki vsak pomen, prišlo je glasovanje na Koroškem in on v najbolšem prepričanju da

bode imel v Jugoslaviji če ne družiga vsaj dosti kruha, oda svoj glas za Jugoslavijo, in glej sredi meseca decembra dobi od okrajnega glavarstva pismo, da je vsled „schwerer politischer Beschuldigung vom Dienste entlassen“ in do danes, se o tem še ni nič preiskavalo in torej nič našlo. Ali on je vendar že pol leta brez vsake plače in brez upanja na kako pokojnino. Zato vprašamo vse tiste ki nam pridigujejo o miru in ljubezni, slabi prijatelji bi mi bili ako ne bi vsa sredstva porabili da pomagamo tem ljudem živeti, ki najde povsod sočutje le pri avstrijski upravi ne.

Železna Kapla. Izid občinskih volitev mora presenetiti javnost. Povsem kmetska občina Bela se je izrekla za soc. demokratično stranko, kljub temu, da smo imeli svojo stranko. Glasovalo je od 1246 volilcev 669 in sicer za soc. dem. stranko 442, za slovensko gospodarsko stranko 222 ter 5 neveljavnih glasovnic. Mnogo pripomorejo k temu vremenske neprilike in manjkajoče agitacijske sile. Jasno se je kazalo, da je naše ljudstvo sedlo na lim soc. demokratičnih obljub, ki so z vso neresnico uplivalo na naše ljudi. Govorili so, da so se zvezali z Jugoslavi in da dobijo več živeža, da bodo razdelili veleposestva nekateri so na nesramen način pobirali našincem glasovnice in jih zamenjali s soc. demokratičnimi. žalostno je dejstvo, da se naše ljudstvo ne briga za ničesar in ako bi se ne bilo vsaj večini povedalo v obraz o volitvah, bi mnogim ne bilo niti kaj znano o njih, čeravno so bili plakirani vsi ogli hiš. Po tej poti ne pridemo naprej. Skrajni čas je, da se rodoljubi poprimejo spet dela, da stopi izobraževalno društvo spet v življenje in ako se stari odbor čuti pre slabega in preboječega, da da mesto novemu. Časopise je treba na vsak način razširiti, ker je vendar v interesu ljudstva, da dobi opet duševne hrane. Proti soc. demokratični stranki sami na sebi bi naš srd ne bil niti tako veliki, a dejstvo, da se sestoji iz narodnih propalic in da pridejo po njihovi listni večino fabriških delavcev priseljencev v občinski odbor, je za poštenega Slovence sramotno. Ne obupajmo in delajmo smotreno naprej. — V sosedni občini Železna Kapla so zmagali soc. demokrati tako, da dobijo 11 sedežev, a protistranka, velenemci, združeni pod imenom Kärntner treue Wirt-schaftspartei, 5 sedežev. To našim nasprotnikom v trgu iz srca privoščimo.

Ledince. Pri občinskih volitvah dne 24. t. m. je dobila naša stranka 244 glasov. Bauernbund in socialni-demokrati, ki so imeli skupno listo pa 264. Kljub temu, da se je Slovence v naši občini po plebiscitu preganjalo z vseh strani in hotelo zatreti, smo pri občinskih volitvah jasno pokazali, da hočemo tudi še naprej biti sami gospodarji na naših domačih tleh. Naša stranka dobi polovico, to je 8 odbornikov v občinskem zastopu. Živeli vsi slovenski volilci in slovenski odborniki občine Ledince.

Bistrica pri Pliberku. Pri večerajšnji občinski volitvi v občini Bistrica pri Pliberku je bilo oddanih za Koroško ljudsko stranko 443 glasov, za Soc. demokratično stranko 245 in koroško Domovinsko stranko 138 glasov. Neveljavni so bili 4 glasovi. Po pravilnem računu bi morala dobiti naša stranka 9 zastopnikov, soc. dem. stranka 5 in kor. Domovinska stranka 2 zastopnika. Vsled nakane „Heimatsdiensta“ pa so baje zavrgli 293 naših glasov, tako da bi bila Koroška ljudska stranka samo z 4 sedeži zastopana. Cela stvar potrebuje še pojasnila.

Sele. Igralci našega izobraževalnega društva se pridno pripravljajo na lepo igro „Turški križ“, ki se bo prvokrat uprizorila na Vnebohod 5. maja in se pozneje parkrat.

Svetna vas. Dravski most pri Svetni vasi bo popravljen, kar bo trajalo 4—5 tednov. V tem času se bo moralo med postajama Svetna vas in Žihpolje na progi Celovec—Jesenice prestopati. Prevažalo se bo samo osebe in prtljajo do 50 kg. Tovarni promet se v tem času izpelje čez Beljak.

Iz ujetništva. Umrli so v ujetništvu na Italijanskem: Dojak Felix iz Št. Jakoba dne 8. nov. 1918 v Valoni; Lovrec Franc iz Vrbe dne 10. maja 1919 v Panaji. Od 29. januarja do 25. februarja t. l. se je vrnilo 804 avstrijskih ujetnikov v Avstrijo. Dne 9. marca t. l. je odplul s Kitajskega parnik „Oujarat“, ki vozi 687 avstrijskih vojnih ujetnikov,

Blato pri Pliberku. Pri tukajšnjih občinskih volitvah je dobila Koroška ljudska stranka večino z 11 sedeži.

Cerkvene vesti. Investirani so č. gg. Andreas Raidl iz Millstatta v Gosposveti; Alois Millela, stolni vikar, v Velikovu; Engelbert Scheriau, župnik v p. V Vetrinju; Lorene Božič iz Melvič v Šmarjeto v Rožu; Franc Laure na Rudi; Matej Wornig iz Skočidola v Šmarjeti pri Velikovu. Johann Lamprecht iz Celovca na Mariji na Zili, Johann Loigge iz Pečnice na Dholici, Jakob Kindelmann iz Grebinja v Št. Vidu v Podjuni, Primus Matevžič, župnik v p. v Slov. Šmihelu. G. Kriste Košir je nameščen za provizorja v Pliberku.

Služba občinskega tajnika je razpisana v Selah. Nastop takoj. Plača po dogovoru. Če mogoče, naj bi bil tajnik tudi organist, ker ima kot tak lepe postranske dohodke. Ponudbe naj se pošljejo župnemu uradu v Selah, p. Borovlje (Ferlach).

GOSPODARSKI VESTNIK

Perutninarstvo na naših kmetijah.

Kakor vse kmetijske panoge, je bilo zamarnjeno med vojno tudi perutninarstvo. Primeroma visoke cene, ki se plačujejo danes za jazca in kuretino, pa bodo v spodbudo našim gospodinjam, da bodo posvečale večjo skrb perutninarstvu, ki jim bo nudilo pri pravilnem ravnanju sicer male, a vendar stalne dohodke.

Predvsem bo treba pregledati, ako se med kurami ne nahajajo tudi take, ki le slabo ali nič ne neso, kajti krmiti je treba ene kakor drugo, naj si neso na leto 40, 150 ali 180 jajc. To se da doseči s tem, da se strogo pazi na to, da se nobene kure ne ohrani dalje ko 3 leta. Starejše kure stanejo več, kakor pa karistijo.

Nadalje je treba vedno skrbeti za dobrega petelina, ki mora biti močan, živ in tudi ne starejši od 3 let. Na vsak način pa naj bo petelin iz tujega gnezda, torej druge krvi in sicer od dobro nesoče kure, ker se ta lastnost prenese tudi na mlade kure.

Kar se tiče krmljenja kur, je pripomniti, da je rentabiliteta kur od tega zelo odvisna. Po letu dobivajo svojo hrano navadno na prostem, tako da jim je treba samo včasih (ob slabem vremenu) vreči nekoliko zrnja, navadno zvečer. Po zimi pa se najbolje krmijo z mehkiimi krmili; krompirjem, repo, kuhinjskimi odpadki i. t. d. Preveč zrnja ni dobro; 30—40 dnevno zadostuje, ker drugače preveč odebelijo in potem sploh ne neso več. Po zimi je dobro, pokladati jim tudi toplo krmo.

Priporočljivo je, ako se po leti in v jeseni nabirajo različne jagode, sadovi i. t. d. v gozdu, na vrtu in na polju kakor: želodi koštanji, listje od kropil, zrnje od solnčnic i. t. d. V se to se po zimi lahko pomeša z drugo krmo in je poleg tega cena krma.

Sveže vode nikdar ne sme manjkati: Kurji hlev treba večkrat očistiti, najmanj dvakrat na leto z apnom. Kdor nima posebnega hleva za perutnino, naj kur ne zapira v konjski hlev.

Kreditna akcija antante.

Kako mislijo delegati finančne komisije Zveze narodov izvesti akcijo in predpogoji njenega uspevanja.

Kakor se je poročalo v zadnji številki, je došla pred nekaj časom na Dunaj finančna komisija Zveze narodov, da prouči gospodarski in finančni položaj avstrijske republike in da pripravi tla za širšo finančno pomoč v obliki kredita, ki bi ga dala antanta oziroma izposredovala pri svojih denarnih institutih in privatnih kapitalistih za upostavitve povojni razdrapanega ter neurejenega avstrijskega narodnega gospodarstva.

Odposlanci finančne komisije so po dohodu na Dunaju stopili takoj z zvezno vlado v stik ter so imeli že več sestankov in pogovorov ne samo z člani vlade, temveč tudi z drugimi odličnimi osebami, strokovnjaki, dobrimi poznavatelji gospodarskega življenja in z narodnimi poslanci. Ob tej priliki so izjavili, da je za obnovo in sanacijo (ozdravljenje) narodnega gospodarstva, posebno vreditev financ, vpostavitve znosnih razmer in življenske možnosti

države na vsak način potrebna zunanja pomoč. Vendar pa je predpogoj dovolitve kredita ta, da je avstrijska vlada odločena, z vso energijo, strogostjo, brez pomisleka in odlašanja izvesti dalekosežne notranje reforme in s tem postaviti zdrave temelje za razvoj in vreditev državnega ter narodnega gospodarstva in državnih financ. Vsem notranjim težkočam, obstoječim kakor onim, ki se pojavijo na novo in zavirajo razmah gospodarstva, treba stopiti z brezobzirnostjo v okom in tako omogočiti redno delo.

Svoja izvajanja utemeljujejo delegati stem, da mora inozemstvo, ako hoče dati državi kredit, vedeti in znati, da je država vredna tega zaupanja, mora si biti na jasnem, da ima vlada voljo in moč, ohraniti mir in red, da je voljna izpolniti vse svoje obveznosti.

Torej je edina možnost uspevanja započete akcije ta, da je vprašanje dovoljenja kredita v tesni zvezi z notranjo obnovo, reformami v državi, akcija mora sloneti na enotnem programu in izvedbi tega solidarno v in izven države potrebne pomoči.

Na konferenci dne 23. t. m. je avstrijska vlada po izvajanju svojega ministra za finance tudi pokazala smer, po kateri skuša in se bo trudila hoditi, da se vrnejo prej ko mogoče normalne razmere v državnem gospodarstvu s tem, da bo stremila z vso resnostjo doseči v državnem finančnem gospodarstvu sklad med dohodki in izdatki. Skušala bo zvišati kolikor možno državne dohodke, da se bo v njih našlo kritje za izdatke, katere bo gledala po možnosti znižati ali pa vsaj zabraniti njih nadalje zvišanje.

Delegati so pri vseh dosedanjih pogajanjih, na konferencah in pri pogovorih pokazali, da so o obstoječih finančnih, političnih in gospodarskih razmerah v avstrijski republiki izvrstvo poučeni ter imajo na drugi strani tudi trdno voljo privedi tekočo akcijo do uspešnega konca.

Naglasiti je treba, da so povsod ponovno izjavljali, da je treba pri ureditvi notranjih razmer nastopiti energično in brez olašanja, ker se bo nudila pomoč samo tedaj, ako se predvsem država sama poprime resnega dela za sanacijo ter se ne zanaša edino na tujo pomoč.

Zvezni kancelar je naprosil delegate, naj kolikor mogoče pospešijo akcijo, ker obstoja nevarnost, da zna v slučaju predolgega zavlčevanja politična kakor gospodarska situacija v Avstriji postati še bolj zamotana.

Podrobna, stvarna pogajanja so se pričela pretekli pondeljek.

Tabak saditi dovoljeno. Zvezno ministerstvo financ je neglede na vzdrževanje prepovedi glede saditve tobaka izjemoma dovolilo, da se sme pustiti v vrtovih za domačo rabo nasajene manjše množine tobačnih rastlin, dočim je sajenje tobaka na polju v večji množini tudi nadalje strogo prepovedano.

RAZNE VESTI

Kmetijstvo v Nemčiji leta 1920.

Po statistiki, ki jo je izdal državni žitni urad v Nemčiji, je produkcija kmetijskih pridelkov v l. 1920 zelo padla. To nazodovanje pripisujejo revoluciji in versailski mirovni pogodbi, ki je naložila premagani državi veliki bremena.

Žita se je pridelalo za polovico manj kot leta 1913. Število živine je padlo od leta 1914 do leta 1920 sledeče: goveja živina od 21 milijonov 800.000 na 16.900.000 svinje od 25 milijonov 300.000 na 11.600.000, dočim se je število ovec in koz pomnožilo približno 3 milijone.

Poleg oddaje živine na inozemstvo, je zmanjšala njeno število zlasti goveja kuga, na kateri je bilo prizadetih koncem 1920 nič manj kot 185.000 kmetij.

Stavka na Angleškem.

Na Angleškem je izbrulmila stavka rudarjev, katerim so se pridružili tudi prometni delavci in železničarje. Zlasti na Škotskem in v provinci Vales je položaj zelo resen. Stavka-joči delavci so poškodovali več rudnikov. Delo

v industrijah in promet zastajata. Vlada je mobilizirala vojno in mornarico. Vrše se neprestano pogajanja med vlado in zastopniki delavstva. (Živimo pač v času štrajkov!)

Zavarovanje. Glavni pogoj vsakega gospodarstva je, da se vsakdo za vsak primer obvaruje nezgode ali škode, ker le na ta način se je mogoče obvarovati uboštva. Med to zaščito spada v prvi vrsti zavarovanje proti požarom, nezgodam in toči ter življensko zavarovanje. Pri zavarovanju naj gospodar ne šteti, ker le z zavarovanjem polne vrednosti zavarovalnega predmeta se obvaruje v slučaju neprilike velike izgube ali uboštva. Zavaruje naj se pa vsakdo le pri družbi, ki mu nudi popolno gotovost.

Prepoved izvoza iz Bolgarije. Bolgarska vlada je izdala naredbo o prepovedi izvoza goveje živine, sira, masti, stavbnega lesa in nekaterih industrijskih izdelkov kot papirja, tekstilnega blaga, strojev in zdravil.

Amerikanci kupujejo v Nemčiji. Zastopniki ameriških hiš potujejo po Nemčiji in kupujejo velike zaloge blaga in sicer po cenah, ki so običajne v Nemčiji.

Promet papirnatega denarja v Avstriji znaša nad 37 tisoč milijonov avstrijskih kron.

Amerikanska pomožna akcija za dunajske otroke. Na Dunaju dobiva dnevno v 70 jedilnicah, ki so samo za to na razpologo — 200.000 otrok zajutrak, redilne vrednosti pol litra mleka, kar preskrbi posebna ameriška pomožna akcija.

Koliko inozemcev je na dunajski univerzi? Dunajska univerza je štela v preteklem zimskem semestru 11.229 slušateljev. Od teh je bilo nič manj kot 5652 inozemcev.

Italijani izpraznjujejo Dalmacijo. Italijani so začeli izpraznjevati kraje v Dalmaciji, ki so imele zasedene, a pripadajo po rapalski pogodbi Jugoslaviji.

Stare obrabljene električne žarnice se dajo, kakor poroča N. Gr. Tgbl., popraviti. Do sedaj so bile izgorele žarnice z kovinastimi žicami enostavne neuporabne. Posrečilo se je najti način obnove, po katerem postanejo enakovredne novemu blagu. Seveda morajo biti drugače še cele, kvečjemu ost in žica sme biti strena. Upostljejo se naj elektrarnam, ki bodo obnovljene svetilke lahko mnogo ceneje oddajale.

Strahovi.

Strahovi so velikokrat na svetu in potem nas je strah. Prvič straši pri Košnikoven križu. In Nanca je rekla, da hodi pri Vrenikovem križu maček in da pod Žoharjevo lipo nekdo sedi. Pa tudi drugod je strah. Na Kobli ravni pridejo vsako soboto o polnoči vsi strahovi skup in če se jim ne mudi, še vedno ostanejo. Gor pridejo Košnikove skornje, Vrbnikov maček in Žoharjev tisti, ki pod lipo sedi in še drugi. Potem lajajo, mijavkajo, škripljejo, tulijo, žvižgajo in frkajo po zraku, da kar veter piha; to je divja jaga. Ko zapoje zjutraj Osenikov petelin, takrat ne smejo več; ko zapoje Žležičev, marajo zlesti vsi v Košnikove skornje; ko pa zamaha stoparjev s habami in zapoje, škornje ze gredo. Levi škornj stopi ma garjo Žežičeve njive tam pod križem, desni na Pitalno paštvo, in zopet levi na Vrbnikovo fidrno. In potem še enkrat, pa je že tam pri košnikoven križu. Če pa kdo pogleda v škornj, jako smrdi.

Enkrat pa je stoparjev zaklala petelina in ni pel. In takrat so škornji začeli rajati in strahovi so vsi ven zleteli in maček je tudi rajal. In vsi so rajali cel dan in celo noč do polnoči, da so smreke letele do Celovca in Ljubljane in so v prajhavzu imeli za štirinajst dni polen. Tudi v Ljubljani je bil potres in v Celovcu so mislili, da že pridejo. Kamenje se je valilo navzdol in ko je obstalo, se je nehalo valiti. Največja skala je obtičala pred Zihrlnom. To je bilo strašno. Prej Kobla ravn ni bila ravna, ampak kar tako, kakor drugi hribi. K pa je v ponedeljek zjutraj stari Perč šel k Ježepu po ovce, je že videl, da je Kobla ravn. In povedal je rajnemu Havziju, ki je spal in nič ni slišal. Ker ga je bilo strah.

Juri.